

WILDE HAVANA

Tragikomedie in drie bedrijven

door

PETER LEENDERS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WILDE HAVANA** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PETER LEENDERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

JO - overleden vader (75 jaar)

SJAAN - overleden ex-vrouw (65 jaar)

JOHAN - zoon (55 jaar)

ELS - schoondochter, vrouw van Johan (45 jaar)

TRUDY - dochter (48 jaar)

MARIJKE - dochter (46 jaar)

STEM VAN GOD - *(vanachter de coulissen door microfoon (met galm) ingesproken)*

MUZIEK:

Voor aanvang van het eerste en derde bedrijf wordt de "Dance the Macabre" van (Saint-Sëans) ten gehore gebracht.

TIJDSBEPALING:

Eerste bedrijf: 's Middags rond drie uur

Tweede en derde bedrijf: Drie dagen later 's middags tijdens en na de crematie

DECOR:

Dit stuk speelt zich af in twee aparte decors. In het linkergedeelte van het toneel (*van uit de zaal gezien*) is de huiskamer gesitueerd en beslaat ongeveer tweederde van het toneel. Aan de rechterzijde een lege ruimte bestemd voor beide ouders die in het tweede en derde bedrijf als "geestverschijning" zullen opkomen.

Decor 1: Uitgeleefde zeer rommelige huiskamer van oude verwaarloosde man. Met links een deur die leidt naar keuken en buitendeur. In het midden de deur naar de slaapkamer. Het behang is donkerbruin van de sigarenrook een paar kastjes die uitpuilen van de spullen en papieren. Eettafel met drie stoelen met daarop een transistorradio. Verder twee oude fauteuils met salontafeltje. Op de kastjes een telefoon en wat oude foto's. Aan de wand een paar oude schilderijen en een antieke klok.

Decor 2: Aan de rechterzijde een kleine lege ruimte met aan de achterkant een zwartgeschilderde verhoging (prak) en aan de rechterachterzijde een opening om het toneel te kunnen verlaten. De twee decors worden gesplitst met een lichtdoorschijnend gordijn Een soortgelijk gordijn hangt er ook aan de voorkant van het toneel. Aan de achter- en rechterzijwand hangen zwarte gordijnen D.m.v. belichting (blacklight of stroboscoop) kan er een macabere sfeer worden gecreëerd door alleen de wit gesminkte gezichten en handen van vader en moeder die donkere kleding dragen zichtbaar te maken. Tijdens het eerste bedrijf is deze ruimte niet zichtbaar voor het publiek, wat kan worden gerealiseerd door de ruimte donker te laten of (indien aanwezig) het rechter-toneel-gordijn te sluiten.

Voor de voorstelling wordt de "Dance the Macabre" van Saint-Saëns ten gehore gebracht.

EERSTE BEDRIJF

JOHAN (*achter de linkerdeur*): Ja, dokter ik zal er aan denken. Als er enige verandering komt laat ik het u weten. Ook namens vader hartelijk dank voor al uw moeite....Dag dokter. (*dichtslaande voordeur, Johan op, en gaat peinzend aan de eettafel zitten*)

ELS (*na een korte pauze door de slaapkamerdeur op*): Pa ligt er heel vredig bij.

JOHAN: Hoe is het nou met Marijke?

ELS: Die ligt de hele wereld bij elkaar te snikken. Laat ze maar even. (*korte adempauze*) Wat een aardige man die dokter. Hadden wij er maar zo een. (*neemt bedachtzaam plaats aan de eettafel dan na een korte pauze*) Ik vraag me wel af of pa niet beter zijn "sterfbed" in het ziekenhuis had kunnen hebben. Het is hier zo bedompt.

JOHAN: Het is nou eenmaal de wens van pa om thuis te sterven.

ELS (*kijkt op horloge*): Ik snap niet waar Trudy blijft. Dit geeft toch geen pas. Ze heeft vanmorgen om elf uur gehoord dat pa stervende is. Het is een half uurtje rijden en nou is ze er nog niet! Die meid heeft totaal geen verantwoordelijkheidsgevoel! Ze denkt alleen maar aan zich zelf!

JOHAN (*wat geïrriteerd*): Ze zal zo wel komen. (*haalt een map uit de aktentas die naast zijn stoel staat*)

ELS: Wat is dat?

JOHAN: De uitvaartpolis. En de brochure van de uitvaartverzorging. Die heb ik toen we die een paar jaar geleden afsloten maar mee naar huis genomen. (*kijkt om zich heen*) En dat is maar goed ook, want anders hadden we ons een ongeluk moeten zoeken, als pa ze niet zou hebben weggegooid.

ELS: Wat goed van jou, dat je er aan gedacht hebt om die papieren mee te nemen.

JOHAN: We moeten op alles voorbereid zijn, het is een kwestie van uren of dagen volgens de dokter.

ELS (*staat op*): Ik ga maar vast koffie zetten voor het geval dat jouw zusje nog mocht komen. (*denkt na*) Gadverderrie dan moet ik eerst de kopjes uitkoken die zijn helemaal aangekoekt, te vies om aan te pakken. Het is een schande dat die thuishulp daar niks aan deed.

JOHAN: Dat is haar werk niet. Ze komt alleen maar om pa te verzorgen wat hij absoluut niet wil.

ELS (*blijft bij de linkerdeur staan*): Dat is makkelijk! De patiënt ligt dwars en wil niet gewassen worden! Dus dan laten we hem maar in z'n eigen uitwerpselen liggen. Ik zou die thuiszorg aansprakelijk stellen voor het feit dat hij zo verwaarloosd is.

JOHAN: Ik denk niet dat het veel zin heeft. Pa wil nou eenmaal niet geholpen worden en daar valt weinig aan te doen.

ELS: Het blijft natuurlijk de vraag of ze het wel geprobeerd hebben. Die mensen van de thuiszorg horen anders wel over wat overredingskracht te beschikken.

JOHAN: Wat zeur je nou! Ze hebben pa vanmorgen toch helemaal gewassen en geschoren. Hij ligt er nu keurig netjes bij.

ELS: Ja, daar moest hij dan eerst half voor in coma raken! *(gaat door de deur en slaat hem hard dicht)*

JOHAN *(begint de uitvaartpolis door te nemen, dan gaat de deurbel, even later van achter de coulissen, vrij koel)*: Dag Trudy.

TRUDY: Dag Els *(kust haar)* Sorry dat ik zo laat ben maar ik zat net in een belangrijke vergadering waarvan ik de voorzitter was, ik kòn eenvoudig niet zomaar weglopen. Toen als een gek naar huis om wat spulletjes pakken en nog wat dingen te regelen. Ik kon niet eerder.

ELS *(op luide felle toon)*: Je hoeft je ècht niet te verontschuldigen! hoor! Daar hebben wij alle begrip voor!

TRUDY: Hoe is het nou met pa?

ELS *(op bitse toon)*: Ga maar kijken! Je kent de weg! *(dan horen we een deur hard dichtslaan)*

TRUDY *(komt verbaasd op, kijkt nog eens achterom en schudt haar handje "zo van die heeft hem hangen" dan ziet ze Johan zitten)*: Dag broertje *(kust hem vluchtig)* Ik ga even bij pa kijken, ik ben zo terug *(door slaapkamerdeur af, de telefoon gaat en Johan neemt op)*

JOHAN: Met het huis van de heer Timmer?...*(luistert)* Dag Oom Harry....met Johan, *(luistert)* ja, naar omstandigheden redelijk. Pa heeft geen pijn want de dokter heeft hem morfine gegeven, zodat hij waardig kan sterven. Ja...wij zijn er allemaal om te waken....Nee kijkt u maar...wij zijn hier toch nu dag en nacht....Komt u maar wanneer het u het beste schikt *(luistert)* Prima oom Harry tot vanavond....*(legt neer, gaat terug naar de eettafel haalt een kladblok uit zijn aktetas en begint aantekeningen te maken)*

TRUDY *(op door slaapkamerdeur met Marijke in haar kielzog)*: Doe asjeblieft niet zo hypocriet! Je kunt toch niet van mij verwachten dat ik jankend bij zijn bed sta? Na alles wat er gebeurd is?

MARIJKE: Nee, maar je zou je wel een beetje aan kunnen passen! Dit heeft papa toch ook niet verdiend!

TRUDY: Daar kunnen we anders samen nog wel een boom over op zetten! Ik zal je wel vertellen dat ik....

JOHAN *(vult aan)*: Absoluut met jou geen ruzie ga maken want we hebben wel wat beters te doen!

TRUDY *(verbaasd)*: Zoals? *(gaat in een van de fauteuils zitten)*

JOHAN: Het doornemen van de uitvaartpolis, en de brochure van de uitvaartonderneming om daarna te kijken hoe we de crematie gaan invullen.

MARIJKE *(neemt plaats aan de eettafel)*: Crematie? Ik wil geen crematie! Ik wil dat papa begraven wordt zodat ik hem op kan zoeken!

JOHAN: Pa wil nou eenmaal gecremeerd worden. *(laat Marijke polis zien)* Kijk hier staat het. En wij zullen zijn wens toch moeten respecteren.

MARIJKE: Ik vind het maar niks.

TRUDY: Wat jij vindt is niet belangrijk, het gaat erom wat pa wil.

MARIJKE: Ik vind het trouwens erg ongepast om terwijl papa nog leeft al over de begrafenis te gaan zitten nadenken.

JOHAN *(tot Marijke)*: Luister nou eens even... volgens de dokter kan het uren... dagen.... maar voor hetzelfde geld ook nog een hele week duren. Aangezien wij het alle drie razend druk hebben kunnen we die tijd beter besteden om alvast de uitvaartpolis door te nemen zodat we daarna wat voorbereidingswerk kunnen gaan doen voor de crematie. Het is toch absurd dat wij misschien een hele week duimen gaan zitten draaien tot pa gestorven is, en dan pas in actie komen. Terwijl we dat nu op onze dooie gemak kunnen doen. *(Trudy begint te lachen, Johan kijkt haar vragend aan)*

TRUDY: Die woordkeus van jou! Om te gillen! Op onze dooie gemak! Hahahahaha!...

JOHAN: Hou op met dat gegeit! Je lijkt wel een puber!

TRUDY: Sorry hoor.

JOHAN *(Trudy en Marijke aankijkend)*: Heb ik nou gelijk of niet?

MARIJKE: Nee, dat heb je niet! Hoe kun je in hemelsnaam aan het regelen van de begrafenis denken?

TRUDY *(giert het uit)*: Dat is ook een sterke! In hemelsnaam... hahaha!.

MARIJKE: Als jij nou een even in de keuken ging zitten lachen!

TRUDY: Excuus... excuus.

MARIJKE *(tot Johan)*: Het waken bij een stervende is juist een hele emotionele gebeurtenis, een periode van bezinning en rouwverwerking....

TRUDY: Hou op met die onzin! Dat is bij pa toch helemaal niet van toepassing. *(tot Johan)* Johan jongen, het komt me heel moeilijk de strot uit, maar ik moet je deze keer gelijk geven. We kunnen inderdaad beter onze tijd nuttig gaan besteden.

MARIJKE: Ik doe hier niet aan mee!

TRUDY: Dat hoeft ook niet, dan ga jij lekker bij pa zitten snikken dan regelen Johan en ik de uitvaart wel.

JOHAN: Pa heeft met deze polis recht op het standaardbegrafenis-pakket, dat is de basis wat door de familie tegen meerprijs aangepast kan worden. We kunnen het zo duur maken als we willen. Maar i.v.m. de financiële situatie van pa stel ik voor dat we het standaardpakket zoveel mogelijk aanhouden.

MARIJKE: Ik snap er niks van, noem eens een voorbeeld. *(Els op met de koffie, dienblad met kopjes, koffiekant en roomstelletje, begint de koffie uit te serveren)*

JOHAN: In het standaardpakket zit een kist die staat omschreven als "vuren met messing beslag"

MARIJKE: Ik wil geen vuren! *(beetje teatraal)* Maar zo'n mooie massieve palissander kist met koper beslag!

TRUDY: Die is gek! Wat denk je wat dat gaat kosten?

JOHAN: Ik denk zeker vijfhonderd gulden de man.

TRUDY: We nemen de vuren, maar voor mij mag het ook triplex zijn. *(Johan en Trudy proesten van het lachen)*

JOHAN *(gaat met kladblok en polis naast Trudy zitten)*: Waarom nemen we niet zo'n milieuvriendelijke kist? Dat is erg in tegenwoordig.

TRUDY: Pa deed niet aan het milieu, die smet de aardappelschillen gewoon in de grijze container in plaats van in de groene biobak. *(dan zacht tot Johan)* Alhoewel zo'n kartonnen doos niet veel zal kosten. *(begint samen met Johan onderdrukt te proesten)*

MARIJKE *(sissend naar Johan en Trudy)*: Hou op met dat stomme gelach! Papa ligt op sterven weet je nog!

JOHAN *(kijkt in de brochure)*: Als pa eenmaal is gestorven komen ze hem ophalen om hem af te leggen en aan te kleden. Dus dienen wij de kleding vast klaar te leggen.

ELS: En om welke kleding gaat het dan wel? *(Johan, Trudy, Marijke kijken naar Els met een blik van: "Waar bemoei jij je mee!")*

JOHAN *(leest in de brochure)*: Gebruikelijk is een colbertkostuum, overhemd, stropdas, sokken en schoenen.

MARIJKE *(schrikt)*: Moet er niet iemand bij papa gaan waken?

TRUDY: Ga je gang.

MARIJKE: Om de dooie dood niet!

TRUDY *(begint te grinniken, en als Marijke haar verbaasd aankijkt)*: Sorry hoor! Het is je eigen schuld. Zeg dan onder geen enkele voorwaarde in plaats van om de dooie dood.

ELS *(begint nu ook om dat grapje te gniffelen, en Johan doet moeite om zich te beheersen)*

MARIJKE: Ik wil niet dat jullie met z'n tweeën hier papa's begrafenis gaan zitten bekonkelen.

TRUDY: Wie zou er dan moeten gaan waken? *(ze beginnen nu*

allemaal Els strak aan te kijken)

ELS: Ik zie het al! Els is weer de pineut! Want Els is toch maar van de koude kant! *(staat op en loopt naar de slaapkamerdeur)*

JOHAN: Als je dan toch gaat waken, zoek dan gelijk de kleren van pa even bij elkaar!

TRUDY: Dat is een goed idee!

MARIJKE *(verschrikt)*: Oh, wat erg! Dat kan je pa toch niet aandoen? De kleren voor in de kist uitzoeken terwijl hij nog leeft?

TRUDY: Dus Els moet een beetje op de stoel naar pa zitten gapen? Zo'n geweldige band hebben die twee nou ook weer niet.

ELS: *(voelt zich aangesproken)*: Nou dat valt wel mee hoor! Maar je hebt gelijk ik kan mijn tijd beter nuttig besteden. Ik zoek wel wat bij elkaar. *(af door slaapkamerdeur)*

MARIJKE: Maar stel je nou eens voor dat papa dat mee gaat krijgen? Dat hij zo zijn ogen opslaat en ziet wat Els aan het doen is?

TRUDY: Pa, slaat zijn ogen niet meer op, daarvoor is hij veel te ver weg.

JOHAN *(leest)*: Als pa is afgelegd en aangekleed hebben we twee opties: Of pa wordt hier opgebaard. Of hij gaat naar het rouwcentrum.

TRUDY: Pa, gaat naar het rouwcentrum.

JOHAN: Ja, dat vind ik ook het beste.

MARIJKE: Dat wil ik niet. Papa blijft thuis, dat is toch veel persoonlijker dan dat je afscheid moet nemen in zo'n koud rouwcentrum.

TRUDY: Beter afscheid nemen in een koud rouwcentrum dan in zo'n uitgeleefd krot als dit. Zelfs ik zou me doodschamen om hier mensen te ontvangen.

JOHAN: Dat vind ik ook!..En afgezien daarvan als we pa hier houden kunnen we de hele dag met ijsblokken in de weer.

MARIJKE: Wat een onzin! Ze werken tegenwoordig met vol automatische koelinstallaties.

TRUDY: Dat kan dan wel zo zijn, pa gaat naar het rouwcentrum punt uit!

MARIJKE: Daar ben ik het niet mee eens!

TRUDY: Dan heb je pech gehad! Het is de meeste stemmen gelden. Dus twee tegen een. *(kijkt naar Johan)* Toch?

JOHAN *(knikt instemmend)*: Dan krijgen we de rouwdienst in het crematorium.

MARIJKE: Je vergeet de heilige mis.

JOHAN: Er komt geen heilige mis. Het is pa's uitdrukkelijk wens om het eenvoudig te houden. Hij wil alleen een korte sobere plechtigheid in de aula van het crematorium.

MARIJKE: Maar papa is van huis uit Katholiek?

TRUDY: Maar hij heeft een hekel aan alles dat geloof is. Er komt geen heilige mis!

MARIJKE: Daar ben ik het niet mee eens!

TRUDY: Het gaat er niet om, wat jij mooi vindt, we zullen de wens van pa moeten respecteren! Einde discussie!

JOHAN (*leest*): Hier staat dat wij zelf het gesproken woord moeten verzorgen?

TRUDY: Moeten wij dat zelf doen? Dat doet toch een kapelaan of zo?

JOHAN: Hebben wij dan een kapelaan?

TRUDY: Uh...nee, pa zit niet bij een kerk, maar we kunnen er toch een inhuren?

JOHAN: Ik denk dat we weinig kans maken. Pa is buitenkerkelijk daar zijn ze niet zo happig op.

TRUDY: We doen het zelf wel. Wel lezen om de beurt een mooi gedicht voor, wat muziek er tussen en klaar zijn de Timmertjes.

JOHAN (*leest*): En wie gaat er dan een toespraak houden?

TRUDY: Jij?

JOHAN: Ik?.....Geen denken aan!

TRUDY: Dat lijkt me niet meer dan normaal.

JOHAN: Maar daar ben ik helemaal niet goed in. Dat kun jij veel beter.

TRUDY: Natuurlijk kan ik dat beter! Ik ben in alles beter dan jij! Dat was vroeger al zo en dat zal altijd wel zo blijven!

MARIJKE: Waarom doe jij het dan niet?

TRUDY: Omdat onze kromme ooms en tantes inclusief die paar kennissen van pa mij nooit hebben zien zitten!... Omdat ik nu eenmaal "anders" ben! Onze Johan is niet alleen het gouden pikkie van pa maar ook van de familie... En ik ben ervan overtuigd dat als Johan in bedekte termen gaat vertellen dat wij ons wel degelijk om pa bekommerd hebben en er alles aan gedaan hebben om hem op andere gedachten te brengen, de familie dat waarschijnlijk uit zijn mond wèl zal aannemen.

JOHAN: Maar ik zou echt niet weten, hoe ik zo'n toespraak zou moeten schrijven?

TRUDY: Die toespraak schrijf ik wel voor je. Dat wil zeggen ik dicteer en jij schrijft. (*gaat achter Johan staan en pakt hem bij zijn schouders*) En jij Johan Timmer gaat als het gouden pikkie van pa en de familie, in de aula van het crematorium de aanwezigen toespreken!

JOHAN: Ik begin nu al te zweten van ellende.

TRUDY (*wijzend op de polis*): Ga verder.

JOHAN: Even kijken.... Wat gaan wij na afloop de familieleden en kennissen in de ontvangkamer aanbieden?

TRUDY: Wat zit er in het standaardbegrafenispakket?

JOHAN: Een kopje koffie en een plakje cake met een maximum voor vijftig personen.

TRUDY: Prima dan doen we.

MARIJKE: Je kunt die mensen toch niet alleen met een kopje koffie en een droog plakje cake afschepen?

TRUDY: Zeker weten! Eten doen ze thuis maar!

JOHAN (*leest verder*): En dan krijgen we de as. We kunnen het laten uitstrooien op het veldje van het crematorium (*naar Trudy kijkend*) Dat is gratis. We kunnen de urn laten bijzetten in de nissen van de begraafplaats dat kost honderd gulden per jaar, plus de kosten van een naamplaatje. Of we nemen de urn mee naar huis. Dat mag tegenwoordig. En daar zijn uiteraard ook kosten aan verbonden.

MARIJKE: Jullie willen natuurlijk dat zijn as gratis wordt uitgestrooid, maar daar komt niks van in! Ik neem de urn mee naar huis en ik betaal zelf de kosten.

TRUDY: Dat is vanzelfsprekend. Je denkt toch niet dat wij dat met z'n allen gaan betalen?

JOHAN: Wat wil je met die urn gaan doen? Zet je hem op de schoorsteenmantel?

TRUDY: Waarom strooi je de as niet uit in de voortuin, dan kan pa af en toe nog eens binnen komen waaien? (*Trudy en Johan liggen in een deuk van het lachen*)

JOHAN: Pa is anders niet zo'n visitemens. Als we hem twee keer per jaar zagen was het veel.

MARIJKE: Mama kwam anders ook maar heel af en toe op visite. Na de scheiding kwam ze helemaal niet meer op bezoek.

TRUDY: Vlak jezelf ook niet uit. Ik woon nu al tien jaar in dat grachtenpand in Amsterdam, hoe vaak ben jij geweest? Een keer? Twee keer? (*dan tot Johan*) Jou zie ik ook nooit.

JOHAN (*cynisch*): Dat klopt en dat is ook niet eerlijk, tenslotte kom jij wekelijks bij ons op bezoek.

TRUDY: Ik heb het razend druk, dat weet je!

MARIJKE: De laatste keer dat jullie bij ons op bezoek waren zaten de meisjes nog in de kinderstoel.

JOHAN: Kortom: Wij lopen nou niet bepaald de deur bij elkaar plat.

MARIJKE: Ik vraag me af, of wij elkaar nog zien als papa er niet meer is.

JOHAN (*weinig overtuigend*): Natuurlijk wel..

TRUDY (*pakt deze pijnlijke vraag ontwijkend haastig de polis*): We moeten ook nog voor een rouwkrans zorgen, die zit niet in het standaard-begrafenispakket, maar wordt door de nabestaanden zelf betaald. Nou daar zijn we dan mooi klaar mee.

JOHAN: Wat zou een eenvoudige rouwkrans kosten vandaag de dag.

TRUDY: Ik denk toch gauw, honderd vijftig gulden.

JOHAN: Dat is vijftig gulden de man en dat is nog te doen.

MARIJKE (*slaat met haar vuist op tafel*): En nou ben ik het zat!.... Jullie moeten je ogen uit je kop schamen!... Eerst voor papa de goedkoopste begrafenis uitkiezen die er is! En nu ook nog de goedkoopste krans omdat jullie het zelf moeten betalen!

JOHAN: Nou moet jij eens even goed naar me luisteren! Wij nemen voor pa de begrafenis waarvoor hij verzekerd is! Ik heb vanmiddag even zijn financiën doorgenomen, en geconstateerd dat hij geen stuiver te makke heeft. We moeten er toch al geld op toelleggen. Vandaar dat ik vijftig gulden de man heel acceptabel vind.

MARIJKE: Vijfenzeventig gulden zul je bedoelen, want ik doe niet met jullie mee. Ik bestel zelf wel een krans voor papa.

TRUDY: Dat is een goed idee.

MARIJKE (*wijst Trudy de krans aan*): Hou wel in de gaten dat er dan op de kist zo'n knullig kransje van Johan en Trudy ligt. En een prachtig stuk van Marijke. Ik zal er persoonlijk voor zorgen dat mijn naam voor iedereen goed leesbaar is.

JOHAN (*verschrikt*): Maar dat kun je niet maken, wat moet de familie dan wel niet denken?

TRUDY: Wat de familie daarvan denkt kan me niet bommen! (*tot Johan*) Hoor jij wel wat je zegt!.... "Wat moet de familie dan wel niet denken?" Jij zit dan wel op pa af te geven, maar je bent net zo bekrompen en hypocriet als die ouwe!

MARIJKE: Nu ga je wel erg ver!

TRUDY: Sorry, zo heb ik het niet bedoeld. (*Els van het midden op, met een stapel kleren die ze op de tafel legt*)

JOHAN (*tot Marijke*): Wat voor een krans wil jij dan?

MARIJKE (*beetje teatraal uitbeeldend*): Eentje met aronskelken, die de hele kist beslaat.

JOHAN (*zucht*): Vooruit dat maar, ik doe mee.

TRUDY: Dat kost een vermogen! Jullie hebben zeker geld te veel

JOHAN: Doe je mee of niet!

TRUDY: Ik zal wel moeten anders ben ik helemaal het zwarte schaap van de familie.

MARIJKE (*kijkt kwaad naar Els*): Er moet natuurlijk wel gewaakt worden!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto